

بار دیگر فاجعه‌ای مرگبار در افغانستان!

بار دیگر به چهره پُر درد این دختر جوان خیره می‌شوم. به ناگاه گویا برقی تکانه‌دهنده تمامی وجودم را فرا می‌گیرد. نمی‌دانم که نزدیک به سه سال پیش، زمانی که چند هفته میهمان کابل سرشار از زندگی و توده‌های خونگرم و مهربان این شهر بودم او را دیدم یا نه. نمی‌دانم؛ شاید بیرون دانشگاه بساطی پهن کرده بود و سرگرم فروش آنچه روی بساط گذاشته شده بود، بود. شاید در پارک تفریح و یا در بازار پُرجنب و جوش شهر از کنارش گذشتم. شاید در داروخانه پیش از من مشغول گرفتن داروهایش بود. شاید در بازار کتاب و یا در یک سخنرانی او را دیدم. شاید در کاشانه‌ای که برای کودکانی که از خانواده‌هایی با توان ناچیز مالی می‌آیند ماوایی شده، او را دیدم. به راستی نمی‌دانم. اما می‌دانم که نگاهش را با تمامی وجودم می‌شناسم. با این نگاه بارها و بارها در کابل، در پنج‌شیر، در بامیان و در ... برخورد کردم. نگاهی که من را به یاد فرخنده ملک‌زاده که در همین کابل به خون درغلطید و به پیکر بی‌جان‌ش هم رحم نکرده و آنرا به آتش کشیدند می‌اندازد.

روز شنبه ۱۸ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰ (۸ می ۲۰۲۱)، بار دیگر دستان پلید دشمنان مردم ستم‌دیده افغانستان فاجعه‌ای دهشتناک در افغانستان به وجود آورد و باعث کشته شدن بیش از ۷۰ تن و زخمی شدن نزدیک به ۱۵۰ تن دیگر شدند. این بار دختران خردسال و نوجوان بخش عمده کشته و زخمی‌شدگان را تشکیل می‌دهند. این جنایت که با انفجار دستکم یک بمب در جنب یک مدرسه در منطقه "دشت برچی" در غرب شهر کابل، منطقه‌ای که بیش از همه محل سکونت "هزاره"‌هاست، صورت گرفت یکی از مرگبارترین رخداد‌های یک سال اخیر در افغانستان می‌باشد و از چهره غمبار بازماندگان این فاجعه می‌توان احساس کرد که بار دیگر کابل به خون نشسته است.

انفجاری که به این فاجعه منجر گردید در جنب مدرسه "سید الشهداء" صورت گرفته است. این مدرسه همانطور که از نام آن پیداست یکی از مدارس متعلق به شیعه‌ها می‌باشد که به صورت دو شیفتی (یکی برای دختران و دیگری برای پسران) اداره می‌شد و در زمان انفجار بمب، دختران بی‌گناه در مدرسه حضور داشتند. این واقعه از عمق تبهکاری بمب‌گذارانی خبر می‌دهد که با اقدام جنایتکارانه خود در صدد وارد کردن ضربه‌ی حداکثری به کودکان دختر بی‌گناه و مردم منطقه بودند. بیشتر کشته‌شدگان دختران خردسال و نوجوان بین یازده تا پانزده سال بوده‌اند.

انفجار در حدود ساعت ۴، ۵ بعد از ظهر به وقت محلی صورت گرفت. گفته می‌شود که انفجار بمبی که در ماشینی که در کنار مدرسه پارک شده بود به همراه اصابت چند موشک که به وسیله یک یا چند موشک‌انداز شلیک شده بودند، این کشتار را سبب شده است. تا لحظه نوشتن این سطور هیچ گروهی مسئولیت این کشتار را به عهده نگرفته است، اما در بسیاری از موارد پیشین زمانی که هزاره‌ها آماج حملات تروریستی قرار داشتند یورش از سوی تروریستهای سنی‌مذهب داعش صورت گرفته بود.

حرکت وحشیانه کشتار دختران یک مدرسه در کابل زمانی صورت می‌گیرد که ایالات متحده آمریکا، پس از طی مذاکرات علنی و سری با از جمله طالبان، اعلام کرده است که در روز ۱۱ سپتامبر امسال (کمی بیش از ۴ ماه دیگر) پس از نزدیک به ۲۰ سال اشغال شدید نظامی و جنگ در افغانستان و تشدید درگیریها و اختلافات داخلی این کشور، آخرین سربازان و نیروهای نظامی خود را از افغانستان خارج خواهد کرد و اداره کشور را به وابستگان سرسپرده داخلی خود که تحت نظر مشاوران آمریکایی کار خواهند کرد، واگذار خواهد کرد. همین وابستگان به این امپریالیسم جنایتکار هستند که در خدمت به ارباب خویش افغانستان را به جهنمی برای مردم تحت ظلم و ستم این کشور تبدیل نموده‌اند.

کشورهای عضو پیمان نظامی ناتو نیز که در عمل و در واقع جز زائده‌ای برای امپریالیسم آمریکا نیستند اعلام کرده‌اند که آنان نیز همزمان با ایالات متحده آمریکا شروع به خارج کردن نیروهای خود از افغانستان خواهند نمود.

فاجعه اخیر کابل در پیامد فجایع دهه‌های اخیر در این کشور است و نمی‌توان آنرا جدا از تجاوز امپریالیسم و شرایطی که پیش و پس از اشغال این کشور در دهه‌های اخیر برای مردم افغانستان به وجود آمده به حساب آورده و مورد تجزیه و تحلیل قرار داد. با توجه به سابقه دخالت‌های مستقیم و غیرمستقیم امپریالیسم آمریکا و سایر رقبایش در افغانستان، چرایی این فاجعه جز در پرتو بررسی آن در ادامه جنایات امپریالیسم آمریکا و سگهای زنجیری‌اش در منطقه و در افغانستان قابل درک نیست.

اما در شرایط فعلی، بدون شک فاجعه "دشت برچی" می‌تواند مورد سوءاستفاده آن نیروهایی چه آمریکایی و چه افغان قرار گیرد که خواستار ادامه حضور ایالات متحده آمریکا و هم‌پیمانانش در افغانستان و در واقع تداوم اشغال رسمی این کشور می‌باشند.

بدون تردید آینده واقعیات پشت پرده را عیان خواهد ساخت اما آنچه قطعی است آن است که لشکرکشی آمریکا به افغانستان و دخالت‌های ضدردمی سگان زنجیری امپریالیست‌های جهانی در منطقه نظیر رژیم‌های سرکوبگر پاکستان و ایران در تمام این سالها جز گسترش ترور و جنایت علیه توده‌های محروم نتیجه‌ای نداشته است، واقعیاتی که با منافع خلق‌های این کشور در تعارض آشکار قرار دارد.

مرگ بر امپریالیسم آمریکا و سگان زنجیری‌اش در افغانستان و منطقه!

برقرارباد همبستگی مبارزاتی بین توده‌های ستم‌دیده افغانستان و ایران!

دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ (۱۰ می ۲۰۲۱)